

Fővárosi Ítéltábla
1.Bf.186/2007/8.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2008. év március hó 13. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.88/2007/16. számú ítéletét *megváltoztatja*, a vádlott cselekményét előre kitervelten elkövetett emberölés bűntette kísérletének (Btk. 166. § (1) és (2) bekezdés a./ pont) *minősíti*.

A vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 7 (hét) év börtönre, a mellékbüntetés mértékét 7 (hét) évre *súlyosítja*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja*.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a börtönbüntetésbe *beszámítja*.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 18.B.88/2007/16. számú 2007. június 29. napján kelt ítéletével vádlottat emberölés bűntettének a kísérlete miatt 5 évi börtönbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott börtönbüntetésbe beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be - a váddal egyező - előre kitervelten elkövetett emberölés bűntettének kísérlete megállapítása és a kiszabott fő-és mellékbüntetés súlyosítása, továbbá fegyházfokozat megállapítása végett.

A vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.215/2007/3. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az ügyészi fellebbezést fenntartotta, azt csak annyiban módosította, hogy a vádlott egészségi állapotára tekintettel a fegyházfokozat alkalmazását nem tartotta szükségesnek. A másodfokú bíróságnak a tényállás és a súlyosító körülmények kiegészítését, a cselekménynek előre kitervelten elkövettkénti megállapítását és a kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen az ügyészi indítvány elutasítását és az enyhítő körülmények nyomatékossabb értékelése mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

Az ügyész fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes terjedelmében a Be. 348. §(1) bekezdése alapján felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ítéltábla felhívja az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy az ügyészi perbeszéd jegyzőkönyvezését nem pótolja az ügyész perbeszéd vázlatának a csatolása, és a jegyzőkönyv mellékleteként történő jegyzőkönyvi felhívása. Egyebekben a hiánytalanul és törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás során a Fővárosi Bíróság a felmerült ellentétes tartalmú bizonyítékokat értékelési körébe vonta, körültekintően és lelkiismeretesen megvizsgálta, részletesen és elemzően számot adott az egyes bizonyítékok elfogadásának és elvetésének indokairól. Az azonos érdekkörbe tartozó tanúk is ellentmondásosan nyilatkoztak, és a vádlott az első részletes, eseményszerű beismerő vallomását követően részben visszavonta, azonban a bűnössége és az elkövetett cselekmény lényege és indítéka tekintetében következetes volt a beismerő vallomása.

Az elsőfokú bíróság az ítélet tényállását a vádlott első nyomozati az egyéb bizonyítékokkal is összhangban álló vallomására alapította a helyesen kifejtett és gondosan, ésszerűen mérlegelt indokai alapján.

Az ítélet tényállása csak kisebb körben szorul pontosításra, amelyet a Fővárosi Ítéltábla a nyilvános ülésen a Be. 361. § (2) bekezdés a./ pontja szerint, felhívva a Be. 351. § (2) bekezdését, és a Be. 352. §-át az alábbiak szerint **kiegészített**:

- A vádlott az elkövetés napján (2006. május 18.) reggel 6 órakor szánta el magát végleg a sértett megölésére (nyomozati iratok 517. oldala a vádlott első nyomozati vallomása).
- A pontosan 25 cm teljes hosszúságú konyhakést a zoknijába a jobb boka belső feléhez rejtette el (nyomozati iratok 159. oldala igazságügyi szakértő szakvéleménye).
- Amikor a vádlott a sértetthez lépett „most véged, elegem van belőled” kijelentéssel kapta elő a zoknijából a kést és 2 ízben hasba szúrta a sértettet (nyomozati iratok 517. oldala a vádlott első nyomozati vallomása).
- Az egyik sérülés a máj bal lebenyébe 4-6 cm mélyen behatolva sértette meg a verőeret (nyomozati iratok 159. oldala igazságügyi szakértő szakvéleménye).

A fenti kiegészítések szükségességét részben elírás (szúrt csatorna hossza), részben az ölési kísérletet közvetlenül megelőző és a vádlott tudattartamára vonható következtetés pontos körülményeinek rögzítése indokolta. Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy a vádlottat tette végrehajtására évek óta tartó, alaptalan féltékenységből fakadó konfliktushelyzet végső megoldása motiválta. A vádlott az élettársa által folyamatosan felszínen tartott és már az egész házban beszédtemát jelentő vádlott-sértett kapcsolat feloldásának egyetlen módját a sértett megölésében látta. Korábban már fontolgatta, hogy véget vet a konfliktushelyzetnek, de a tényállásbeli napon végleg elszánta magát, és a sértett életének a kioltásában látta a megoldást. Cselekedetét ittas állapota csak segítette.

E ténybeli rögzítések mellett az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban tévedett a bűncselekmény jogi minősítésében.

Az előre kitervelten elkövetett emberölés büntettének elkövetőjét céltudatos, az élet kioltására irányuló törekvés jellemzi. Az elhatározás és a cselekvés végrehajtása között nem szükségszerű hosszabb idő eltelte, néhány óra is elegendő ahhoz, hogy az elkövető az ölési cselekmény részleteit átgondolja (a végrehajtás helyét, idejét, módját). Nem zárja ki a minősített eset megállapítását egy esetleges vagylagos végrehajtási mód kialakítása. A tervszerűség már akkor is megállapítható, ha az elkövető tudatilag döntő vonásaiban gondolja át, alakítja ki a végrehajtási módot (Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelve).

Vádlott már az ébredéskor elhatározta, hogy ez lesz a sértett élete kioltásának a napja. Ezért vette magához már reggel 6 órakor a kést (zoknijába rejtve), némi

italozás után a ház udvarán ült és várakozott. Az elsőfokú bíróság helyes indokokkal vetette el, hogy élettársa lányát várta bevásárlás céljából, mivel a vádlott a sértett felbukkanását várta, amelyre csak a déli órákban került sor. Az eltelt órák alatt a vádlott nem hagyott fel a szándékával, figyelt és várt, hogy végrehajthassa a tettét. A sértett megjelenése szükségszerű, és csak idő kérdése volt, ugyanis a házat csak az udvaron át tudta elhagyni. Amikor a sértett lejött a lépcsőn a vádlott felugrott és a kést előrántva - a sértett életének kioltására egyértelmű utaló kijelentés mellett - szúrta, maga sem tudta pontosan megmondani hány alkalommal. Tettével csak azért hagyott fel, mert az élettársa elhúzta a sértett testközeléből.

A sértettel történő feltételes találkozás alternatív terv, de a vádlott joggal és alappal számíthatott arra, hogy a sértett a nap folyamán valamikor távozik a lakásából. A leleplezés biztos tudata sem zárja ki e minősítő körülmény megállapítását, ezért nincs jelentősége, hogy a déli órákban az udvaron többen tartózkodtak és a sértett megölésére tett kísérletet láthatták.

A vádlott cselekménye összes körülményének értékelése, az eszköz előkészítése, a céltudatos várakozás, a sértettel való végleges leszámolásra irányuló kijelentés és a nyomban végrehajtott célirányos élet elleni támadás alapján állapította meg az ítélőtábla, hogy a vádlotti magatartás az egyenes ölési szándékon túli, az előre kitervelten elkövetés feltételei is fennállnak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla a vádlott terhére rótt bűncselekményt a Btk. 166. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő előre kitervelten elkövetett emberölés büntetnének minősítette.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket alapvetően felsorolta. A büntetlen előéletet helyesen kisebb súllyal értékelte a vádlott javára, ugyanúgy, mint a befejezett kísérletnek sem tulajdonított jelentős mértékű enyhítő hatást.

Helyesen vette figyelembe a vádlott javára 100 %-os rokkantságát, és további belszervi megbetegedéseit, amelyekre figyelemmel, az ügyészség alappal indítványozta a másodfokú eljárásban a törvényben előírt fegyház fokozatnál enyhébb büntetés-végrehajtási fokozatot.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor nem észlelte súlyosító tényezőként az ittas elkövetést, a különösen veszélyes eszköz használatát és az élet elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

Mellőzi a másodfokú bíróság a motiváció indokolatlansága kapcsán adott okfejtést, ilyen súlyosító tényezőt a bírói gyakorlat nem ismer.

A Fővárosi Ítélőtábla a korrigált büntetés kiszabási körülmények együttes értékelésére, a másodfokú eljárásban történt súlyosabb minősítés változásra, a cselekmény előzményeire figyelemmel a büntetést súlyosította, azonban a

börtönbüntetés tartamának megállapításakor lehetőséget látott az enyhítő szakasz (Btk. 87. § (2) bekezdés a./ pont) alkalmazására.

A rendelkező rész szerinti súlyosított fő- és mellékbüntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyi társadalomra veszélyességével, alkalmas a büntetési célok kellő biztosítására.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet, a cselekményt minősítő és a büntetést kiszabó részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-át felhívva helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § alapján a kiszabott börtönbe beszámította.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a kizárja.

B u d a p e s t, 2008. év március hó 13. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 18.B.88/2007/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.186/2007/8. számú ítéletében foglalt változás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év március hó 13. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:

tisztviselő